

HETI

LEVÉL

ALBERTFALVI SZENT MIHÁLY RÓMAI KATOLIKUS PLEBÁNIA

III. évfolyam, 3. szám, 2010. január 17. Évközi 2. vasárnap

Jézus első csodája

Vízkereszt tartalmához régen három esemény tartozott: a bölcsek látogatása, Urunk megkeresztelkedése és a kánai menyegző. Mára ezt a három eseményt különválasztotta az Egyház, a kánai menyegzőről már az évközi időben olvassunk.

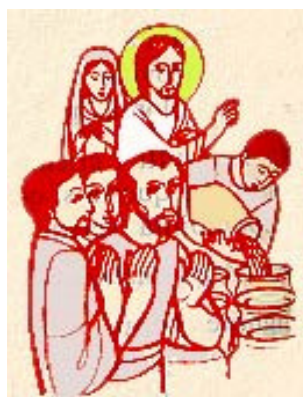
De a kánai menyegző is epifánia, az Úr megjelenése. Az ember Jézus egészen emberi módon részt vesz egy lakodalmon, ott viszont csodát tesz, amivel megmutatja istenségét. Vegyük észre, hogy nem szívesen teszi, hiszen mondja: „*Még nem jött el az én órá*m”. Az óra Jánosnál mindig a megváltás idejére vonatkozik, amikor „eljön az óra”, akkor Jézusnak meg kell halnia a kereszten. Minden csoda is az óra közeledtét jelzi, hiszen a megváltás is az Isten csodája, a legnagyobb csoda. Jézus átváltoztatja a vizet borrá, nemcsak hogy segítsen a vőlegénynek, aki enélkül nagy szégyenben maradt volna, hanem azért is, hogy előre vetítse a megváltást, amiért megteste-

sült.

Ami még fontos ebben a perikópában, az Jézus és Mária viszonya. Először elutasítja anyja kérését: „*Mit akarsz tőlem, asszony?*”, de aztán a kedvéért mégis megteszi, amit kért. Csodáját pedig látják tanítványai is, hiszen őket is meghívták a Mesterrel együtt. Itt látják először Jézus hatalmát és azt, hogy Jézus nemcsak beszél a megváltásról, hanem minden bizonnal képes is megtenni. A kis csoda, amit látnak, bizonyítja a nagy csodát, amit akkor még nem láthatnak.

Mária pedig szól a szolgáknak, hogy engedelmeskedjenek Fiának. Fantasztikus bizalom ez, nem vak engedelmesség! Máriának olyan kisugárzása van, hogy lehetetlen nem engedelmeskedni neki. Az Istennek talán sokszor nehéz engedelmeskedni, annyira Úrnak látjuk. Engedelmeskedjünk Mária kedvéért, akinek még Jézus is engedelmeskedett, nem a hatalma miatt, hanem mert az ő szent Anyja volt!

Attila atya

Olvasmány – Iz 62, 1-5 – Jeruzsálem helyreállítása

Olvasmányközi ének – 95. zsoltár

Válasza: Hirdessétek minden népnek, * mondjátok el az Úr csodás tetteit!

Szentlecke – 1Kor 12, 4-11 – A Lélek adományai különfélék

Evangélium – Jn 2, 1-11 – a kánai menyegző

Ökumenikus imahét

Ökumené, ahogy én gondolom

Ma, ha azt halljuk, hogy ökumené, a keresztyén/keresztény egyházak egységtörekvése jut róla az eszünkbe. Bonyolult kérdés ez, hiszen tudjuk, hogy a keresztyén felekezetek világszerte számtalan egyházi szervezetet alakítottak ki, „a keresztyén egyház” sok nemzeti és sok felekezeti formában éli életét. (...)

Létezik egy egyházszerkezeti, egy tanbeli különbség és a mindennapi hívő élet eltérő gyakorlata, hagyománya és felfogása. Az ökumené kapcsán a kérdés az, hogy mindez áthidalható-e és áthidalandó-e? **Mi az ökumené célja egyáltalán?**

A nagy cél nyilvánvalóan az lenne, hogy a keresztyén egyház egysége megvalósuljon. Azonban a hitelvek területén a főbb dogmatikai kérdésekben lévő távolság régi keletű, csakúgy mint a hitgyakorlat sokfélesége. Mindegy, milyen felekezetnek tagja valaki, a saját hitét, tanbeli meggyőződését vallja meg azzal, hogy valahova, valamelyik felekezethez tartozik és ez szilárd identitást jelent. (...) Egyszóval a távolság nem elhanyagolható a különböző felekezetek között. Teljesülhet-e így a nagy cél?

Én személyesen azt gondolom, hogy itt a földön nem. Ugyanakkor vallom, hogy minden felekezetben ott vannak a hívő emberek akik Krisztuséi: „Az Úr ismeri az övéit! (2Tim 2, 19) Valójában nem mindenki, aki a templomba jár és a látható egyház tagja az Úr Krisztusé – ezt mindnyájan tudjuk. (...) De van sok olyan is, aki már vonzódik, de még nem

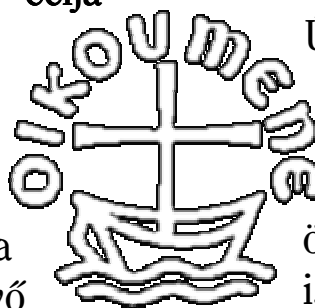
tért meg, még nem személyes a hite – amolyan „már igen, de még nem állapot”. A református hitvallás ezért is mondja: „nem mindenki az egyházból való, aki az egyházban van.” Továbbá hiszem azt hogy az a láthatatlan egyház, amely túl van a láthatón: **EGY.** Ott van benne a ma földön élő egyház, a harcoló egyház (ecclessia militans) és ott van benne a mennyei már dicsőséges hívők serege (ecclessia triumphans). Egy és ebben tökéletes. Aki pedig azt gondolja, hogy az egyház igazi egy volta földi és szervezeti egység kérdése – én úgy gondolom, téved.

A kérdés: miben lehetünk mi egyek?

Úgy gondolom, egyek lehetünk abban, hogy ugyanaz a Krisztus a mi Megváltónk és Urunk – és ennél fontosabb összekötő kapocs nincs és nem is lehet. És van egy másik nagyon fontos dolog: a körülöttünk élő világ, a küldetés. Bizony már régen nem beszélhetünk az ún. keresztény Európáról, vagy keresztény Magyarországról. (...)

Maga a kor, amiben élünk, az Istentől eltávolító, centrifugális erőket generál; mi lehetne nagyobb törekvés, mint-hogy minden egyház, gyülekezet ahol él, valami egészen más típusú erőt mutasson be; ki lehetne más ezen erő forrása, mint maga Jézus: „Ha én fel-emeltetem, mindeneket magamhoz vonzok.” (Jn 12, 32). (...)

Számomra az ökumené azt jelenti: tiszteljük egymás hitét, meggyőződését, békességben és szeretetben, és a közös küldetés: Istenhez téríteni az

emberek szívét, akinél van a földi és örök élet megoldása.

Pocsaji Miklós
Kelenvölgy és Albertfalva
református lelkésze

A cikket terjedelmi okok miatt kénytelenek voltunk megrövidíteni. A teljes cikk olvasható honlapunkon, a HETI LEVÉL Plusz rovatban – a szerk.

Marika néni nyugdíjba vonul

Kaszás Ambrusné Marika néni betöltötte 80. életévét, ezért januártól már nem teljesít szolgálatot az irodában. Ez alkalmából megünnepeltük őt a plébániai munkatársak körében a közeli vendéglőben. Az alábbi interjút is ekkor készítettük.

Mióta él Albertfalván?

1986 óta.

És mióta jár a mi templomunkba?

Azóta.

Mióta dolgozik a plébánián?

'87 óta.

Hogy került a plébániai munkatársak közé?

Abban az évben halt meg a férjem, nekem egy nagy segítség volt, hogy idejöhettem. Lejöttem a plébániára, nagy szeretettel fogadtak és itt ragadtam.

Milyen munkákat végzett?

Eleinte csak úgy segítettem a Zsuzsának (*Horváth Zsuzsa, Verbényi atya házfőnök – a szerk.*), meg a karitászban dolgoztam, '89-től kezdtem az irodában dolgozni, akkor „foglaltam el a széket”.

Mit kellett az irodában csinálnia?

Ha jött valaki temetést intézni, keresztesítésre jelentkezni, azokat intézni, az anyakönyveket vezetni.

Volt valami emlékezetes, amit kiemelne a 22 év irodai munkából, valami furcsa ember, furcsa ügy?

Nem volt semmi érdekes. Az irodában nagyon egyformák voltak a napok, semmi rendkívüli nem történt.

Mihez kezd most, hogy már nem kell jönnie a plébániára?

A templomba továbbra is jövök rózsafüzérre, misére, a plébániára pedig pénzt számolni, ezt megbeszéltük az atyával (*Antal atyával – a szerk.*), postára elmegyek, úgyhogy egy kicsit azért fogok még segíteni. Meg aztán van énnekem egy kis dédunokám! Ha a szülők jelentkeznek, hogy menjek oda, akkor oda kell menni! Szóval nem fogok unatkozni!

A HETI LEVÉL hajtogatásában esetleg nem venne részt?

Kis családom szombat délutánonként szokott igénybe venni, úgyhogy rendszeresen nem tudok, de ha szükség van rám, akkor egy telefon és jövök.

Jó egészséget és boldog nyugdíjaséletet kívánok Marika néninek! Plébániai közösségünk imáival kíséri életét. A kedves Olvasóknak pedig szintén figyelmébe ajánlom az utolsó kérdést!

Erdős Attila

Hirdetések

1.) A mai napon kezdődik és január 24-ig tart a 43. imahét a keresztények egységéért. Helyi programjaink: **kedden este 6-kor a Sáfrány utcai református templomban, szerdán délelőtt 11-kor a Don Bosco Katolikus Iskola diákjai részére itt a templomban, este 7-kor pedig plébániánk hívei részére itt a templomban lesz ökumenikus imádság.** A szerda esti imádságon **Pocsaji Miklós, Kelenvölgy és Albertfalva új református lelkipásztora** végzi az igehirdetést. **Minél többen vegyünk részt ezeken a közös imádságokon!**

2.) A hét jeles napjai: **hétfőn Árpád-házi Szent Margit, csütörtökön Szent Ágnes szűz és vértanú, pénteken pedig Boldog Batthyány-Strattmann László orvos ünnepe lesz.**

Anyakönyvi hírek

Temetések:

Vincze Ferenc: kedd, 10 óra, Rákoskeresztúr

Putnoki Pál: csütörtök, 11 óra Kelenföld, Szent Gellért Templom

Perczel Andrásné: péntek, 13 óra, Nagytétény, Angeli út

Matúz Jánosné, péntek, 15 óra, Kelenföld, Szent Gellért Templom

Viccek

Arisztid és Tasziló a lánchíd korlátjáról bámulják a hömpölygő vizet. Egyszer csak beleesik Tasziló szemüvege

a vízbe.

– Arisztid! Beleesett a szemüvegem a Tiszába!

– Tasziló, ez nem a Tisza, hanem a Duna!

– Látod, Arisztid, milyen rosszul látok szemüveg nélkül!

Taszilót végigvezeti Arisztid a háza terméin, és sorra bemutatja a vendégeknek. Egy sarokba érve természetes hölgy mutatkozik be neki:

– Vanda vagyok!

Tasziló végigméri, majd rávágja:

– És milyen öveg!

Jó parti reményében Arisztidet beajánlják egy lányos házba, ahol dicshimnuszokat zengnek a jövőendő menyasszonyról. A bemutatkozás formáságai után az alábbi diskurzus zajlik le:

– Ha nem vagyok indiszkrét, hány éves a kedves kisasszony?

– Huszonkét éves múltam.

– Hány évvel?

Arisztid megkérdezi Taszilótól:

– Mondd Tasziló! Te miről mondanál le könnyebben? A borról vagy a nőkről?

– Az az évjárattól függ – válaszol Tasziló.

Arisztid haldoklik, és halálos ágyához odakéreti barát, Taszilót. Azt mondja neki:

– Tudod, hogy a tizenkét személyes arany étkészletemből három darabot elloptak... Ha meghalok, rád hagyom a maradékot, hadd legyen együtt a készlet.

HETI LEVÉL

Az Albertfalvi Plébánia heti kiadványa. Megjelenik vasárnaponként. Felelős kiadó: **Hollai Antal** plébános. Szerkesztő: **Erdős Attila** káplán. Max. 700 karakteres rövid cikkeket, beszámolókat közösségi eseményekről, közérdekű programajánlókat, vicceket, de véleményeket is várunk **minden pénteken 16:00 óráig** a hetilevel@albertfalviplebania.hu címen! HL online: <http://hetilevel.albertfalviplebania.hu>. **A kiadás költségeire, kérjük, dobjon a perselybe 20 Ft-ot!**
Plébánia: 1116 Budapest, Bükköny u. 3. ☎ 208-1279 ✉ iroda@albertfalviplebania.hu
Honlap: <http://albertfalviplebania.hu>